

Nem tudunk elég korán érkezni ahhoz, hogy Judit, Viki és Zsuzsa nővért az ágyában érjük. Juditnak hétkor találkoznia van, Viki a délutáni lelkigyakorlatra készül, Zsuzsa pedig a XIII. századbeli, patinás rendház konyhájában sűrő-forog: készíti az ebédet, és intézi a kollégium ügyes-bajos dolgai. A három apáca ezután iskolájukban, a Budapesti Ward Mária Általános Iskola és Gimnáziumban találkozik, hogy részt vegyenek az egyik terem ünnepélyes átadásán. A bejáratnál tiszta tekintetű, udvarias fiatalemberek várják a vendégeket. Az időseket és a kisgyerekeseket felsegítik a lépcsőn, és készséggel igazítanak útba minket is. Mindnyájan az intézmény diákjai, és mint azt később tapasztaljuk, itt bizony minden tanuló ilyen!

MŰVÉSZET ÉS FELELŐSSÉG

Tudás, lelkeség, szolgálat: ezek a legfontosabb értékek, ezeket adjuk át a diákjainknak is. Küldetésünk, hogy önállóan gondolkodó, felelősséget vállaló, a nemzeti gyökereikben erős, szolgálatkész fiatalokat neveljünk – foglalja össze a magyar tartomány iskolai

„Miután kineveztek, civil ruhára váltottam.”

küldetésnyilatkozatát Judit nővér, a tartományfőnöknő. – Eredetileg az angolkisasszonyok leányiskolákat működtettek. Rendünk alapítója, Ward

Apácák fátyol nélkül

A mély vallásosság, az alázatos szolgálat, a tudás tisztelete a régi, ám ezek a nővérek már civil ruhát hordanak, és hetente egyszer Pilatesre járnak. A héten az angolkisasszonyokat kerestük fel – Budapesten.

Fotó: Winder (8)

Judit nővér fogadott minket

Tolnay Klári is a Congregatio Jesu nővérekhez járt, a siket modellt, Weisz Fanni (balra), szintén náluk tanul

A rendház gyönyörű lépcsője az Abigél című filmben is szerepelt

Mária beemelte a tanmenetbe a színjátszást, a képzőművészeteket, a modern nyelveket és a klasszikus irodalmat. A művészeti nevelésnek azóta is kiemelt szerepe van, olyannyira, hogy a rendünk jövőre zeneművészeti szakközépiskolát indít. Ám nem csak ebben követjük az alapító nővért...

KIK A CONGREGATIO JESU NŐVÉREK?

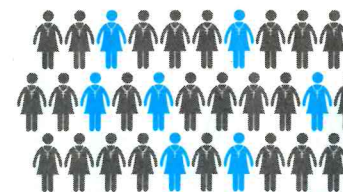
Ward Mária egy igazi forradalmár volt. A szerzetesrendet a katolikus egyház sokáig nem fogadta el, ezért is ragadt rajtuk az angolkisasszonyok név, de hivatalosan ők a Congregatio Jesu szerzetesei. Judit nővér kezdetől úgy gondolta: a hagyományok megőrzése mellett az is fontos, hogy alkalmazkodjanak a változó világhoz. Ezért náluk például nem kötelező az apácaruha.

– Alapvetően nagyon szeretem a habitust (szerzetesi ruha – a szerk.), mert szép, egyszerű és praktikus. Az embernek nem kell gondolkodnia azon, hogy mit vegyen fel, és az sem jelent gondot, ha hízott vagy fogyni kezd – mondja nevetve. – Ugyanakkor ez a ruha valamelyest kiemeli minket az emberek közül: ha ezt viseljük, megválogatják a szavainkat, megtartják velünk szemben a három lépés távolságot. A rendszabályzatban az áll, hogy a tartományfőnök határozza meg, kell-e hordani a habitust. Miután kineveztek, én civil ruhára váltottam.

Jelenleg 31 CJ nővér él az országban, közülük tízen aktív korúak. Mindenki szabadon eldöntheti, hogy milyen ruhát visel. Heten, köztük a három budapesti nővér is, civilben járnak, keresztet azonban mindannyian hordanak.

Jelenleg 31 Congregatio Jesu nővér él az országban, közülük tízen aktív korúak. Mindenki szabadon dönthet arról, hogy milyen ruhát visel. Heten, köztük a három budapesti nővér is, civilben járnak, keresztet azonban mindannyian hordanak.

OLYANOK, MINT BÁRKI MÁS

Az életük sem hasonlít arra, ahogy az apácák mindennapjait elképzeljük: nincs kötött napirendjük, és nem imádkoznak éjt nappallá téve.

– Egy kicsit hasonlítunk a menedzserekre: egész nap rohanunk, ügyeket intézünk, és még irodai munkát is végzünk. Ha tehetjük, együtt ebédelünk, és igyekszünk mindennap időt szakítani a közös imára – magyarázza Judit nővér. – De vannak más, hétköznapi programjaink is: például néptáncra járunk, és hetente egyszer Pilatesre. Kiterjedt a baráti körünk, jóban vagyunk több külföldi rendtársunkkal és más szerzetesrendek apácaival is. Időnként közösen elutazunk valahova, ott kirándulgatunk, nagyokat beszélgetünk – teszi hozzá mosolyogva. – Éppen olyanok vagyunk tehát, mint bármelyik más, átlagos ember!

HERCZKU NÓRA

„A BÁLOK HIÁNYOZTAK...”

Minden apáca más úton jut el a szolgálathoz. Van, aki néhány hónap alatt meghozza a sorsfordító döntést, másoknál ez akár évekig is eltarthat. Judit nővér mélyen vallásos családban nevelkedett, és egészen a főiskoláig biztos volt benne, hogy a szülei példáját fogja követni.

– Aztán egyszer csak úgy éreztem: nekem nem az az utam, hogy családot alapítsak, hanem az, hogy másokat szolgáljak. Volt néhány jelentősebb szentmise az életemben, és ezek egyre közelebb és közelebb vezettek ahhoz, hogy szerzetes legyek. Először a cisztercieknél jártam, de ott nem éreztem igazán otthon magam. Végül az édesanyám szervezett meg egy találkozót az akkori angolkisasszonyokkal, és ez a látogatás eldöntötte a további sorsomat – meséli a tartományfőnöknő. – Ez a folyamat hosszú éveken át tartott. Közben, persze, voltam szerelmes is, mégsem a gyengéd érzelmekkel vagy a testiséggel való leszámolás jelentette a legnagyobb kihívást, hanem az, hogy igazi sváb lányként imádtam a bálakat, mulatságokat. Ezek jó ideig hiányoztak, de aztán szép lassan hozzászoktam a dologhoz.